

Pugen i baixen

Hem de donar les gràcies a l'alcalde Edmundo Boria: sota el seu mandat, almenys, hem perdut la figura (o *el figura*) de l'arquitecte municipal José Luis Gisbert, tan nefast per a alguns afers del poble com ara la pretesa urbanització de la marjal en la qual semblava tindre molt d'interés, l'home. Descanse en pau.

Cara i creu en el tema dels senyals i les plaques municipals: s'han començat a instal·lar-ne alguns en valencià, però continuem sense tindre les retolacions dels carrers en la nostra llengua, ni els guals permanents, ni tan sols els papers que s'apeguen en les plaques mòbils que s'utilitzen per anunciar les festes i altres esdeveniments que se celebren a la via pública. Més valencià, ja!

Pel que fa al tema de la nova organització del trànsit, sobretot a la zona de l'avinguda de València i carrers adjacents, el desordre i els punts conflictius hi continuen sent l'ordre del dia. Caldria fer un replantejament seriós del problema, a fi de trobar una solució perquè les vies tingueren un sentit únic, això descongestionaria la circulació i garantiria la seguretat. Vinga!

A Massamagrell ha pujat l'oferta cultural, gràcies sobretot a les projeccions de cine que es fan (per fi!) a la Casa de Cultura. Ens hem de felicitar tots per esta bona notícia i esperar que les activitats es multipliquen en un centre que fou creat i remodelat amb este objectiu. A continuar.

PIM, PAM, PUM!

Una vegada llegit i rellegit el nostre Periòdic d'Informació Municipal, amb l'interés que mereix el màxim òrgan de difusió local, imparcial, exempt de censures i d'accés a tots els veïns i veïnes de Massamagrell, o almenys així hauria de ser (l'Ajuntament continua sense contestar per què impedis les paraules del BNV-Massamagrell en el PIM), des del BLOC ens agradaria contestar a tots els partits polítics que han expressat les seues opinions en el darrer número de febrer passat.

Començant pel partit que governa (almenys en teoria i pel moment, ateses les darreres informacions aparegudes en la premsa), se'ns presenten com una colla de benintencionats que no han trencat mai cap plat, assumint els problemes (i les solucions?) i al·legant una suposada bona predisposició que deuen pensar que els eximix i anul·la la resta de greus problemes de la població. Segons el PSOE, l'únic problema de Massamagrell és el deute, i ja porten uns quan butlletins il·lustrant-nos amb partides destinades a paelles i altres menesters (això sí, no estipulen les partides destinades a les possibles indemnitzacions que haurà de pagar l'Ajuntament si perd els plets que té pendants), i ací voldríem matisar algunes qüestions: des de quan s'ha generat el deute?, qui decidia les prioritats d'inversió?, amb quin criteri?, quins partits han administrat el deute?, quines solucions s'hi han proposat? Però si al llarg dels anys 99-00 els interessos han baixat considerablement, cosa que ha suposat una reducció de la càrrega que ha d'afrontar l'Ajuntament, nosaltres preguntem: on i a què s'han destinat estos diners?

Vist açò, intentem buscar el primer partit en l'oposició (almenys fins ara), i què hi tenim? Doncs poca esperança i bastant indignació, la veritat. Sembla que el PP no ha estat governant al poble mai (almenys ells ho oblidem), ens parlen de paraules com ara democràcia i denuncien inactivitat política, i la pregunta és: per què no presenten ells les mocions? I si no prosperen, per a què estan les mocions de censura, i la capacitat de diàleg i de negociació? Denuncien interessos personals, però només al·leguen interessos de partit, i, si fem cas de la premsa, dificultats personals (ens exalten els interessos del poble i han de negociar baixes i renúncies de càrrecs per diferències personals).

Ja descoratjats apleguem al partit clau de governació (almenys això creuen ells), on sols són problemes les coses relacionades amb l'urbanisme, i acusen de no saber negociar quan la negociació és cosa de dues parts, però, això sí, la culpa sempre és dels altres, ja que ells són els més democràtics i fan proclames on el poble clama i exigix (sempre segons ells) estabilitat i un nou pacte. Però amb qui?, si han renyit amb tots i han demostrat així una constant manca de disponibilitat a negociar i dialogar.

Seguint el nostre particular pelegrinatge, arribem a EUPV, on podem apreciar bona voluntat i la sorpresa que incorporen la proposta del BLOC (vam organitzar una arplegada de signatures) de salvar el Molí de Baix, sembla que no som els únics que llegim EL FULL, que ja ens va bé, ja.

No ens aturem a l'estació d'UV, perquè sembla que no els interessa fer-nos partícips de les seues propostes (tal vegada no en tenen cap) i, com a cloenda, volem preguntar a tots els partits si alguna vegada ens delectaran amb l'ús del valencià (espècie autòctona en perill d'extinció) en els seus escrits i actes, si es deixaran de romanços i filosòfiques discussions sobre qui és més democràtic i miraran de gestionar una miqueta només el desgavell que només ells han creat o han contribuït a crear a l'Ajuntament.

ENTRADES GRATIS DE TEATRE

Senyores i senyors, lamentem informar-los que s'han equivocat: açò no és l'anunci per a donar entrades per a l'oferta de teatre de Massamagrell, sinó una denúncia d'un fet que des del BLOC considerem quasi escandalós. Resulta que l'Ajuntament té reservades dues entrades per a cada regidor per assistir a tots els espectacles teatrals que es fan a la Casa de Cultura, i així, mentre que ells no paguen ni un duro per les entrades corresponents, a la resta de mortals (els ciutadans de peu) ens toca rascar-nos la butxaca per a veure les representacions i ni tan sols tenim dret a descomptes en taquilla. Què t'ha paregut, morrut? Molta cara és el que tenen esta gent, ens sembla a nosaltres. Que potser s'han pensat que ser regidor/a els dóna dret a servir-se de tots els avantatges imaginables que el consistori posa a la seua disposició tan alegrement? Cal preguntar-se, en este cas i amb certa indulgència, si potser no deu ser tot una campanya per a formar-los culturalment, perquè potser patixen alguna manca o deficiència important en este sentit. Però per la mateixa raó ens podríem preguntar també si anirien al teatre en el cas que s'hagueren de pagar les entrades. Ah, com va dir Hàmllet, el príncep de Dinamarca: *That is the question*.

Què em passa, psicòleg?

L'Ajuntament ha aprovat les bases per al procés de selecció d'una plaça de psicòleg/a que es contractarà com a interí/ina en règim de mitja jornada.

Però amb quin criteri s'ha decidit crear esta plaça? Que potser ha sigut idea de l'alcalde, Edmundo Boria, que és psicòleg de professió? Potser vol beneficiar així algun col·lega que està en l'atur? O potser es presentarà ell mateix al lloc, calculant que li queden pocs dies de treball com a màxim representant municipal?

Amb tots els respectes que ens mereix la professió de psicòleg, des del BLOCensem que no és una qüestió prioritària contractar algú del seu gremi per al nostre municipi.

LA NOSTRA ADREÇA

Per a trametre qualsevol queixa o suggeriment al Bloc de Massamagrell, ho podeu fer a l'adreça electrònica següent: blocmassamagrell@wanadoo.es

CARTA OBERTA ALS REGIDORS/RES

Estimats regidors/res de Massamagrell:

El motiu que tinc per a escriure aquesta carta és per eixes coses que queden a les voreres tots els dies fins i tot després que ha passat el camió de la neteja.

Possiblement no sàpieu encara de què es tracta: són eixes coses, de totes les formes i colors, i, com no, d'olors, que deixen els gossos; és a dir, les cagarades de gos que hi ha en abundància en les nostres voreres i carrers. No sé vosaltres com aneu a l'Ajuntament a treballar, potser en helicòpter i vos deixen el terrat lliure, però una cosa la tenim clara: no aneu pels carrers. Ara bé, la resta de la gent, els veïns, transitem pel carrer, i no vos imagineu el que hem de fer. M'explique: devem tindre la renta per càpita més elevada d'Europa pel que fa a merdes canines al carrer, és a dir dues per metre quadrat; crec que fins i tot hi ha una comissió de National Geographic, una altra de Green Peace i la del Guinness estudiant aquest fenomen de Massamagrell, perquè la veritat, benvolguts regidors, és acollonant, *pa* cagar-se.

El millor de tot és el trajecte de casa al cotxe. Tots els matins, quan porte el meu fill al col·legi, és una festa. «Pare, merda de gos», i torna-li al xiquet, una vegada i una altra, en només cent cinquanta metres el nen i jo practiquem l'esquí, com si d'un gran eslàlom es tractara, i tot això gratuït, no sols vos ho hem d'agrair, sinó que a més a més estem mirant la possibilitat de presentar-nos als propers jocs d'hivern.

He de dir-vos que hem pensat de fer una campanya d'empadronament de gossos i mirarem de contractar algú que arreplegue els seus excrements, per tal de portar-los, com si fóra una ofrena floral, a la porta de l'Ajuntament, perquè pugueu gaudir així d'aquestes meravelles que els veïns i veïnes gaudim de franc tots els dies i no privar-vos, de passada, de practicar l'esquí.

A més, com a ciutadans no sols som solidaris, sinó que intentarem inscriure els gossos en el cens electoral, així en les pròximes votacions potser us votaran, si trien la vostra opció política corresponent.

Sense més coses a dir-vos, de moment, m'acomíade de vosaltres, tot desitjant-vos que sigueu tan feliços com sempre i que no vos mateu massa treballant. Afectuosament:

Miquel Àngel TAMARIT I BARRES